

CZIGÁNY GYÖRGY

Matuta

*Tele színültig napsütéssel
a keresztbe fordult uszály!
Benne forr fel a folyó
a tekintet lassan merülő
káprázatával. Árvízként nő,
kemény a Duna-ragyogás.
Akár Szentlélek, — józan tűz
a vízfelszín felett.*

*Egykedvűen nézzük a Margit-hídról.
Vasrúd és rés — korlát — a fölszeletelt
égbolt csíkjai. Vibrál a köznapi
vágta, tárgyak zúgnak s megszokott
unalmával suhog az aszfaltfolyó.*

*Pedig odalenn a Dunán angyal
teste világít, hajóorr a térdeplője.
Megjelent s betakarózik máris
a legfőbb csillogásba.*

*Hajldoz, mint egy lány.
Hátának fehér fényjelei
telenyüzsgik a hunyt szem
színház-függönyét. Lélegzik a sár
s kivilágítva tehetetlenül
a világ minden porcikája.*